

Lene Espersens tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Lene Espersen
Udenrigsminister

Dato

2. oktober 2010

Sted

Aalborg

Jeg er vokset op i Hirtshals. Hirtshals er en fiskeriby. Det betyder, at det lille samfund, jeg er vokset op i, var dybt afhængig af fiskeriet og de dertil relaterede erhverv. Da så og lærte jeg, hvad uansvarlighed medførte. I de år, hvor det gik godt for fiskeriet, da gik det rigtig godt for Hirtshals.

Faktisk så godt, at der er nogen af jer fra Sjælland, der sidder dér - når I kom op for at besøge os, så sagde I puha: Her lugter af fisk, hvortil vi jo svarede: Nej, her lugter af penge. Og det var vi rigtig glade for. Men sagen var bare den, at mens det gik godt, gik det godt for byen. Desværre blev der overfisket, og det betød, at kvoterne blev skåret kraftigt ned. Kutterne blev hugget op, virksomhederne lukkede, og arbejdsløsheden steg.

De piger, der arbejdede i "fisken" og stod og skar torsk, havde pludselig ikke noget arbejde. Og da oplevede jeg, hvad en uansvarlig økonomisk og en uansvarlig politisk strategi kan medføre for et lille samfund. Og det rammer hele samfundet hårdt. Men det er også vigtigt at få sagt, at når det rammer, så rammer det de ufaglærte, før det rammer de faglærte. Det rammer de svageste, før det rammer de stærke. Og det rammer de unge, før det rammer de etablerede. Da fandt jeg ud af, at den værdi, der var bærende i mit liv, det var at være ansvarlig.

Jeg meldte mig ind i Det Konservative Folkeparti i 1984. Da havde Poul Schlüter fået ansvaret for at sørge for, at Danmarks husholdningsbudget kom i orden igen. Og for mig var Det Konservative Folkeparti, et parti, der udviste økonomisk ansvarlighed. Der var tre grunde til, at jeg meldte mig ind: alle sammen forankret i ansvarlighed.

Ja, for det første så var jeg simpelthen så forarget over, at Socialdemokraterne

bare havde brugt penge og penge og forgældet Danmark, så vi var på vej ud over afgrunden. Jeg vidste, at Det Konservative Folkeparti ville påtage sig ansvaret og få rettet op på dansk økonomi igen.

For det andet, så ligger det dybt i mig, at man ikke må leve over evne. At vi skal sørge for, at foretage vores beslutninger på en sådan måde, at vi ikke sender regningen videre til kommende generationer. Min grundetik det er, at det samfund, som vi overleverer til vores børn og børnebørn, det skal være et bedre samfund, end det vi selv arvede, også økonomisk.

For det tredje, så tror jeg på, at Det Konservative Folkeparti, det vil bevare Danmark som selvstændig nation. Hvis man fører en uansvarlig politik og lader økonomien sejle sådan, som Socialdemokraterne gjorde det - og de ikke var blevet stoppet, ja så var det jo endt med, det var andre, der bestemte over dansk økonomi. Så havde vi ikke selv muligheden for at bestemme over vores eget land. Det vil jeg ikke have. Jeg var glad for, at Poul Schlüter tog fat på opgaven og med mod og ansvarlighed fik rettet op på dansk økonomi og sørget for, at vi kunne bevare vores selvbestemmelsesret.

Men jeg vil også sige til jer, jeg blev ikke konservativ, da jeg meldte mig ind i 1984. Jeg var det i forvejen. Jeg er det af hud og hår, og jeg vil være det hele mit liv. Det vil jeg være, fordi jeg er stolt over at være medlem af Det Konservative Folkeparti. Stolt af at være medlem af et parti, som ønsker, at det danske samfund skal være det bedste samfund i hele verden. Fordi vi elsker Danmark, og fordi vi mener, at de værdier, der skal præge det danske samfund, det er værdier som retskaffenhed, dannelse og tage et personligt ansvar. Men også at sikre, at der er et stærkt fællesskab, der kan tage sig af samfundets svageste.

Det er sådan et samfund, vi vil være i. Og Det Konservative Folkeparti har allerede leveret flotte og gode resultater, der bringer samfundet i den rigtige retning. Det har vi gjort, og det skal vi gøre igen. Derfor står jeg også her i dag og vil meget gerne fortælle om min tillid til jer.

Jeg ved nemlig, at alle, der sidder i salen, slider og slæber for Det Konservative Folkeparti hver evig eneste dag. Jeg ved, at når vi leverer flotte resultater, så bliver I vildt begejstrede, og så deler I ud af den begejstring og gør alt for, at fortælle om, hvad det er vi gør så godt. Og er stolte over det. Men jeg ved også, at når der er modgang, så bakker I op. Og når stormen raser, så står I der, hver evig

eneste gang. Og jeg skulle hilse og sige, at det har blæst ikke så få sekundmeter, også de sidste par dage. Men jeg vil sige til jer, at I har bakket mig op igen og igen og igen. Til det vil jeg sige, tusind tusind tak. Det betyder alt for mig.

Når det så er sagt, vil jeg sige, der skal også være plads til forskellighed i vores parti. Der skal være plads til, at man kan have en lidt anden mening, end andre har. Og vores parti er så rummeligt, at der er plads til det. Det, der jo er afgørende, er, at når vi skal ud og kæmpe om de konservative værdier, når vi skal ud og kæmpe for Det Konservative Folkeparti i en valgkamp, så står vi sammen. Vi står sammen hver eneste gang for at sikre, at det er de værdier, vi tror på, som kommer til at præge det danske samfund.

For det danske samfund har behov for at blive mere konservativt. Og hvis vi skal sikre en konservativ fremtid og sikre det, så skal vi kæmpe for de værdier. Jeg tror på, at Danmarks fremtid afhænger af, at vores konservative projekt, det bliver ført ud i livet. Det skal føres ud i livet. Jeg vil sige til Jer, at mange spørger, hvad er så jeres projekt? Hvad er det I konservative vil? I har siddet 9 år i regeringen. Har I noget projekt?

Ja, det skal jeg fortælle jer.

Jeg er født i 1965, og selvom jeg er kvinde, tør jeg godt at røbe min alder. Og jeg er derfor også et barn af velfærdsstaten. En velfærdsstat, der jo blev startet med Steinckes socialreformer og som jo i sin oprindelse handlede om, at hjælpe dem, der ikke kunne klare sig selv. Men op igennem 50'erne og 60'erne fandt politikerne ud af, at den velfærdsstats beskyttende net, lige kunne bredes ud til lidt flere grupper i det danske samfund. I starten var folkepensionen faktisk kun en ydelse, som dem, der slet ikke havde sparet noget op, kunne få. Men i 1956 blev det en generel ydelse, som alle kunne modtage.

Og i dag er det jo sådan, at vi har opbygget et samfund, hvor rigtig mange får meget. Vi har folkepension, vi har børnepenge, vi har boligstøtte, vi har gud hjælpe mig, gratis influenzavaccine til Helge Adam og alle andre, der er over 65 år gamle. Og sagen er den, at ingen tør sige det. Men vi er snart alle sammen på overførselsindkomst. Ja, selv jeg modtager børnepenge.

Allerede i 60'erne advarede flere konservative politikere om, at nu skulle man altså passe på. Passe på at velfærdsstaten ikke voksede sig alt for stor. Men jeg

tror faktisk ikke, at nogen af vores gode konservative kolleger, havde fantasi til at forestille sig, hvor mange mennesker, der i dag er parkerede på offentlig forsørgelse.

Vi har i dag over 900.000 danskere på folkepension. Vi har over 300.000 danskere, der enten er på førtidspension eller i flexjob. Og så har vi 144.000 danskere, der er på efterløn. Og ud af de 144.000 danskere, så er der procent, der har et dårligt helbred. I alt, i alt kære Landsråd, er der 1,7 millioner danskere på overførselsindkomst. I 1960 var det tal 185.000. Det er da et paradoks, at jo rigere vi bliver som samfund, jo sundere vi alle sammen bliver, og jo flere offentlige ansatte vi får, der kan tage sig af os alle sammen, ja, jo mere uarbejdsdygtige bliver vi åbenbart.

Jeg kan ligeså godt sige det, som det er: Det kan ikke blive ved med at gå. Der har eksisteret en politisk tese om, at alt er til diskussion. Lige med undtagelse af de evigt voksende offentlige udgifter. Det kan ikke fortsætte. Da Schlüter tog over i 1982, da sørgede han for at få bragt orden på tingene. Det var de så for en stund. Med mod og ansvarlighed blev der hanket op i tingene. Men vi får behov for at gøre det igen. Og jeg vil gerne gøre det ganske klart her, så det ikke bliver misforstået. Jeg vender mig ikke mod tanken i velfærdssamfundet. Det er jo netop fordi, at jeg elsker mange af de gode elementer, vi har bygget op i det danske samfund, at vi må råbe vagt i gevær og sørge for, at vi forandrer tingene i tide. Mens vi stadigvæk kan, så vi også har råd til det i fremtiden. Og jeg vil gøre det helt klart, når man er konservativ, så tror man på, at det der er vigtigt i et samfund, jamen det er jo blandt andet, at vi har fri og lige adgang til et godt sundhedsvæsen. At vores ældre får en værdig pleje. At vi har en folkeskole, der lærer vores børn at læse og skrive og sikrer sammenhængskraft. At vi har et retssystem og et retsvæsen, der fungerer og skaber tryghed for os, og som er effektivt i retshåndhævelsen. Og netop fordi jeg ønsker at bevare de elementer i velfærdsstaten, er vi forpligtet til at udvise ansvarlighed og ændre de ting, der lige nu er ved at trække i den forkerte retning.

Og derfor kære landsråd, skal der styr på, hvordan vi bruger pengene. Styr på udgifterne. For vi udfordres, og jeg tør godt fortælle Danmark om de udfordringer. Vi udfordres for det første af, at rundt omkring i resten af verden, er der masser af lande, der ønsker, at leve ligeså godt som os. Og det under vi dem hjertens gerne. Vi kan godt forstå, de også gerne vil have økonomisk tryghed. Men de har bare en kæmpe stor motivationsfaktor for, at det kan gå så

hurtigt som overhovedet muligt.

Når en skoleelev i Singapore tager ud i skolen, eller for den sags skyld, en elev i hvilket som helst andet af vækstøkonomierne, så ser de jo med deres egne øjne, at i deres samfund, er der stadigvæk ulighed og fattigdom og derfor er de topmotiverede til at blive de bedste. De folk, der tager på arbejde, er topmotiverede til at gøre det endnu bedre, end vi gør det i Danmark. Derfor er der mange lande, der er ved at overhale os indenom. De er simpelthen sultne efter at vinde og blive rige. Og derfor løber de rigtig stærkt. Det bliver vi også nødt til at gøre.

Jeg vil også sige til jer, I har en anden udfordring. Det er, at der bliver født færre børn i Danmark. Samtidig med, at vi ikke føder så mange børn, så er vi sådan set i den glædelige situation, at vi alle sammen lever længere. Det skyldes dels, at der er mange, der påtager sig et personligt ansvar og lever sundt, i hvert fald for det meste af tiden. Og så er det selvfølgelig også sådan, at vores sundhedsvæsen har gjort, at vi alle sammen kan leve længere. Men det er klart, at et samfund, hvor der bliver født færre børn, og hvor der er flere, der lever længere, er et samfund, som bliver udfordret indefra. Og allerede næste år, der kommer der 34.000 flere folkepensionister end der er i år. Og der er færre til at betale for det.

Vi har med andre ord, en offentlig sektor, som vi ikke har råd til at bevare. Vi har også den udfordring, at økonomierne haler ind på os og bliver dygtigere og dygtigere. Og for at komme med et eksempel: I Brasilien, et land som mange af os er fascinerede af, ikke mindst alle os, der er vilde med fodbold. Men i Brasilien løber de ikke kun hurtigt efter fodbolden, de løber også hurtigt økonomisk. I Brasilien bliver der skabt en millionær hvert 10. minut. Så meget dynamik er der i deres samfund, at der kommer en ny millionær hvert 10. minut.

Hvad sker der i Danmark? Oppositionens statsministerkandidat foreslår i ramme alvor, at mennesker, der er så dygtige, at de kan tjene en million og skabe vækst og arbejdspladser, de skal da brandbeskattes. Uhhh. Er det sådan et samfund vi vil have? Nej! Nej, det er ikke sådan et samfund, vi vil have? Et samfund, der belønner passivitet og straffer for foretagsomhed - Aldrig nogensinde.

Vi vil have et samfund, hvor vi belønner dem, der er flittige og ihærdige. Sådan

skal det være. Og det gode er Landsråd, at vi har jo de værdier, der skal til, for netop at bære den forandringsproces. Danmark må og skal igennem, hvis vi vil bevare det, der er smukt i vores fællesskab. Hvis vi vil bevare det, der holder Danmark sammen. For vi tror jo på det personlige ansvar. Vi tør godt sige til danskerne, at staten ikke skal tage sig af alting, der er masser af ting vi skal klare selv.

Vi tror på, at vi skal tage os af de svageste. Derfor skal vi også sørge for at indrette samfundet sådan, at der kan blive tjent penge, så vi har råd til at tage hånd om dem, der ikke kan klare sig selv. Vi tror på, at vi skal overlade et samfund til fremtidens generationer, der er fremtidssikret, fordi vi har truffet de rigtige beslutninger, så de kan klare sig. Og så tror vi på, at vi skal belønne de stræbsomme og de flittige. Vi tror på, at det er bedst for mennesket at være selvforsørgende.

Og jeg ved, at mange af jer, der sad og så filmen før, meget af det optaget på vores formandsmøde, de sidder og nikker genkendende til, det var også derfor jeg blev konservativ. Der er jo mange forskellige forklaringer på det, men vi genkender de værdier, der ligger bagved og de holdninger, der ligger bagved. Og jeg ved, at alle der er her i salen, I er parate til at påtage jer et ansvar, som vi er forpligtet til at tage, hvis vi skal sikre Danmark. Men jeg må også sige det ligeud - der skal handling til - og der skal handling til nu.

Og Danmark har simpelthen for at sige det på godt dansk, brug for et wake-up-call. Vi har brug for at gøre nogle ting nu.

For det første så skal skatten sættes ned. Vi mener ikke, at det kan være rigtigt, at folk ikke kan få lov til at beholde halvdelen af de penge, de tjener til sig selv. Og samtidig mener vi faktisk også, at erhvervsskatterne skal ned. Vi mener, at det er vigtigt, at der bliver tiltrukket virksomheder til Danmark, og at virksomheder ikke flytter ud, for det er vores forudsætning for at kunne skabe bæredygtig vækst.

For det andet så er der behov for at blive taget fat på, at få styr på de offentlige udgifter. Vi har simpelthen ikke råd til at have så stor en offentlig sektor. Det må vi bare sige direkte. Og det gør vi ved at fremme ansvarlighed. Og ved at fremme det synspunkt, at flere skal være selvforsørgende. Færre skal hjælpes, og flere skal klare sig selv. Og vi skal turde sige, at vi tør prioritere, så vi kan hjælpe dem, der

skal hjælpe sig selv. Men at folk så skal tage ansvaret for deres eget liv.

Og endelig så skal vi sikre Danmark en langsigtet vækst, og da er det simpelt hen ikke i orden, at 17 procent af de elever der går ud af folkeskolen, kan ikke læse og skrive ordentligt. Hvis de unge mennesker skal have en mulighed for at være selvforsørgende og leve et værdigt liv, og hvis de skal have en mulighed for at kunne tage ansvaret for samfundet og være dem, der driver det på et tidspunkt, så skal de kunne læse og skrive. Og derfor vil vi have lærerne tilbage i klasseværelset. Vi vil have gjort verdens dyreste folkeskole til verdens bedste. Og jeg vil sige, jeg tror på, vi kan løfte opgaven. For jeg ved jo, at alle der er her, det er de mennesker, der tager ansvar i dagligdagen, det er jer, der bærer samfundet. Det er jer, vi ønsker at takke.

Og hvordan kan vi så sige tak til jer, der bærer? Ja først og fremmest så tror jeg på, at vi skal sørge for at belønne folk, der gør en ekstra indsats. Men jeg tror også, at der kun er et svar på, hvordan vi får imødekommet de enorme udfordringer Danmark står overfor. Det er ved at udvise ansvarlighed. Økonomisk ansvarlighed og politisk ansvarlighed. For vi ønsker at løse de udfordringer, så vi kan bevare Danmark som det gode samfund, det er. Og vi er udfordret. For kort tid siden var Danmark det 5. rigeste land i verden. Men som jeg har fortalt, er der masser af lande, der styrter af sted rundt omkring os.

Og derfor er vi nu røget helt ud af top 10. Vi har den udfordring, at vores konkurrenceevne halter bagefter, og danskerne får en meget høj løn. Men vi er et af de mindst produktive lande overhovedet i OECD. Og derfor udfordres vi. Jeg vil sige, at i de 9 år vi har været i regering, sammen med partiet Venstre, har vi forsøgt at få rettet op på tingene. Vi har sænket skatten, også selskabsskatten, og på mange, mange, mange områder er det danske samfund blevet et bedre samfund at være i. jeg vil gerne sige tak til Venstre og tak til statsministeren for det gode samarbejde, vi har. Vi tror på, at vi vinder valget og efter valget fortsætter et godt regerings samarbejde sammen med Venstre.

Men vi har nogle udfordringer, som vi skal have løst, og hvor Det Konservative Folkeparti vil gå i spidsen. For det første så er det nødvendigt for os, at vi nu træffer de nødvendige beslutninger. Fordi, hvis vi træffer de nødvendige beslutninger, der skal til, så kan vi sikre tryghed, økonomisk tryghed for Danmark og for alle, der bor og arbejder her. Og det vi skal huske på, det er jo, at hvis vi ikke sikrer den økonomiske tryghed, hvis vi lader tingene flyde, lader

de offentlig udgifter køre der ud af, og ikke sørger for at gøre det danske samfund i stand til at vokse og være handlekraftig og have et godt erhvervsliv, ja så bliver vi jo hårdt ramt, når den næste krise skyller ind over Danmark.

Vi skal huske på, at de første, der bliver ramt, når krisen rammer, det er samfundets svageste. Så for at kunne sikre og beskytte samfundet svageste er det nødvendigt, at vi træffer de rigtige beslutninger nu, træffer de beslutninger, som gør, at vi er ansvarlige. Og jeg vil sige til jer, der er en ting, vi simpelthen bliver nødt til at sikre. Og det er, at vi skal til at tjene mange flere penge. Mange, mange flere penge hvis samfundet skal kunne klare sig.

Og nu er det jo heldigvis sådan, at hvis Ernst, der sidder hernede, og som har et El-installatørfirma i Vesthimmerland, hvis Ernst får flere ordrer og får solgt nogle flere opgaver, ja så bliver Ernst rigere. Men det danske samfund bliver også rigere, når det går erhvervslivet godt, og når det går Ernst godt. For vi betaler både skat og moms som erhvervsvirksomhed. Og hvis Stig arbejder nogle flere timer, der sidder herovre, tager et par overarbejdstimer, ja så bliver Stig rigere og kan købe et par ekstra smykker til sin kæreste. Men derudover så bliver det danske samfund også rigere, fordi man betaler jo også skat af det overarbejde, man har. Det handler om at have en politik, der gør, at der er aktivitet i vores erhvervsliv, at Ernst sælger noget mere, og det er at sørge for, at vi belønner og sørger for at vores arbejdsstyrke er mere flittig. Det er det opgaven handler om.

Og derfor vil vi Konservative give ansvarlige skattelettelser, for at bevare en sund økonomi. Vi ønsker, at alle danskere skal have lov at beholde mindst halvdelen af det, de tjener i skat. Derfor siger jeg det som er et af de såkaldte forbudte ord, der kommer flere senere hen. Topskatten skal ned. Det er nødvendigt, at vi sørger for, at skatten bliver sat ned. Ellers belønner vi ikke de flittige og de stræbsomme, og så kommer Danmark til at mangle penge i kassen, hvis vi også skal have råd til at forsørge de allersvageste. Vi bliver også nødt til at give de danske virksomheder bedre betingelser. De er forudsætningen for at tjene nogle penge. Det er meget, meget vigtigt at få sagt her i dag, for mange glemmer den offentlige sektor kan ikke finansiere sig selv. Erhvervslivet tjener de penge, der gør, at vi overhovedet kan have et velfærdssamfund, og derfor skal det gå godt for vores erhvervsliv. Og derfor handler sund økonomi blandt andet om at sikre, at vi har et handlekraftigt erhvervsliv. Derfor ønsker vi Konservative, at selskabsskatten skal sættes ned, og det vil vi kæmpe for, og det vil vi arbejde for.

Vi ønsker også at få ændret iværksætterskatten og forskerskatten, så vi i højere grad end i dag fremmer aktivitet og virkelyst. Vi skal jo huske på, at hver gang vi får nye iværksættere, hver gang vi får nye innovationsinitiativer, nye ideer så bliver vores samfund rigere. Hver gang der sker noget godt for erhvervslivet, og de tjener penge, så gavner det hele samfundet. Og derfor vender vi og også mod Socialdemokraternes misundelsesskatter som ene og alene har til formål at straffe dem, der gør en ekstra indsats.

Det kan jo ikke være rigtigt. Politik burde jo handle om at hjælpe de svageste, hjælpe dem der ikke kan klare sig selv. Politik skal da ikke handle om at holde de folk nede, der gerne vil vokse. Det er helt forkert. Derfor vil vi fokusere på, hvordan vi kan sikre, ved at skabe de bedst, mulige rammer for vores erhvervsliv. At vi får vækst i vores samfund, og at vi sørger for, at Danmark kan komme fremad, ved hjælp af dem der vil yde, ved hjælp af, at vi kan belønne dem, der kan og vil klare sig selv. Det er afgørende for Danmarks fremtid.

Kære venner, der er nok mange af jer der ind imellem sidder der hjemme og tænker; hvordan i al verden kan det være, at jeg som ikke har en eller anden lang uddannelse, eller en masse folk til at hjælpe mig, at jeg kan få min egen husholdningsøkonomi til at hænge sammen, sådan så jeg ikke forgælder mig. Når der åbenbart er politikere både det ene og det andet sted, der ikke kan finde ud af, hvordan man får økonomien til at hænge sammen. Og til det vil jeg sige til jer, det er sandelig et godt spørgsmål. Det er et problem, at der ikke bliver truffet de beslutninger, der gør, at der er orden på økonomien. Og derfor vil jeg sige til jer, at vi konservative siger jo også meget åbenlyst, at vi slet ikke mener, at det er statens opgave at løse alle opgaver.

Grundlægende tror vi på, at vi klarer os bedst ved at tage et ansvar for vores eget liv. Og det gør vi der er her i dag. Alle os konservative der er samlet her i Aalborg, vi tager et ansvar for vores eget liv. Vi tager også et ansvar for vores familiers liv. Vi tager et ansvar for fællesskabet. Jeg ved, at der er mange af jer, der er her, som enten vælger at sige, at jeg vil gerne være frivillig i foreningslivet - hvad enten det er at træne fodbold drenge eller være oppe ved spejderne. Der er mange, der er frivillige i det sociale arbejde, og der er rigtig, rigtig mange danskere der er den første der melder sig når der skal bages en kage til et fællesarrangement.

Det gør vi, fordi grundlæggende mener vi ikke, at vores fællesskab skal defineres

ud fra, hvor stor staten er. Fællesskabet, det er summen af alt det, vi aktive borgere gør for fællesskabet. Vi vil påtage os et ansvar for det fællesskab. Og derfor er der behov for, at vi tager et opgør. Det definitive opgør med socialdemokraternes definition af velfærd. For socialdemokraterne handler det kun om kolde kontanter. Uanset hvilket problem der er, så er socialdemokraternes svar det samme; send flere penge. Og det er vi rygende uenige med socialdemokraterne i.

Velfærd må aldrig komme til at handle om penge. Og det er for øvrigt penge, som de ikke har, men det er så en sidebemærkning. For os handler det jo om, at flest muligt kan klare sig selv. Velfærd måles i værdighed. Velfærd måles i værdighed. Og det at klare sig selv, det er værdigt. Det er velfærd. Og det er ansvarlig velfærd. Derfor vil vi Konservative nu arbejde for, at flere kan klare sig selv. Og at dem, der ikke kan klare sig selv, bliver hjulpet til at blive selvhjulpne.

Vi tror nemlig på, at det er den måde, hvorpå vi skaber mest velfærd for det enkelte menneske. Ved at skabe værdighed. Og vi skal huske på, at det offentlige tjener altså ikke pengene selv. Derfor skal vi vise taknemmelighed for, at alle os, der arbejder og betaler skat, de har krav på, at pengene de blive brugt fornuftigt. At vi prioriterer den offentlige sektor. Vi må sige det klart til Danmark, at den offentlige sektor er for stor. Den skal gøres mindre. Der skal simpelthen sættes et loft på, hvor stor den offentlige sektor på være. Og det duer ikke, at den offentlige sektor fortsat bliver ved med at tage en større og større del af samfundskagen.

Derfor vil jeg sige det meget klart i dag. Vi vil ikke tillade, at hvert år bliver der bare fundet på nye udgifter, som er med til at gøre den offentlige sektor større og større. Vi kræver, at hvis der skal bruges flere penge ét sted - det kan der være gode grunde til - jamen så skal de findes et andet sted, hvad man sparer dér. Der skal være orden på indtægter og udgifter.

Og for os at se, er en af måderne at gøre det på, det er at få flere arbejdsduelige i arbejde igen. For det danske samfund får behov for mere arbejdskraft. Vi får behov for, at der er flere folk, der kan tage arbejde i den private sektor, som skal tjene pengene og skabe vækst. Og vi får også behov for, at få masser af folk ind i den offentlige sektor, når der er så mange fra den offentlige sektor, der går på pension, til at overtage deres job og undervise børnene - eller passe de ældre. Desværre er vi jo bare i den situation, at alt for mange er på passiv forsørgelse, og

i dag er der 300.000 danskere i den erhvervsaktive alder, der enten er på førtidspension eller på fleksjobsordninger eller lignende ordninger.

Det svarer til 8,5 procent af arbejdsstyrken. Det koster samfundet - lyt nu godt efter - 50 milliarder kroner om året at have 300.000 danskere gående på disse ordninger. Og jeg kan lige så godt sige det, som det er: Det kan ikke blive ved med at gå. Vi skal have ændret de ordninger. Vi kan ikke parkere så mange mennesker på offentlig forsørgelse. Derfor siger vi også meget klart: Det Konservative Folkeparti vil aktivt spille en rolle til at sikre, at vi får lavet en reform af både fleksjobsordningen og af førtidspensionsområdet.

Allerede nu vil vi gerne komme med en klar politisk udmelding: Hvis man er under 40 år gammel, så skal man altså ikke parkeres på førtidspension resten af ens liv. Det er et fattigt samfund, der opgiver et ungt menneske og siger til det: Nu får du førtidspension og så må du sidde på den. Næ, de skal da hjælpes og så skal de i arbejde igen. Og så er der jo altså efterlønnen. Den omdiskuterede efterløn. Og den med rette udskældte efterløn. Meget er der sagt om efterlønnen og meget er undladt med efterlønnen som undskyldning.

Og jeg vil gerne starte med at sige her, at Det Konservative Folkeparti har jo altid ment, at de der var nedslidte. De folk der havde haft et hårdt arbejde, imens de arbejdede og som er nedslidte, dem skulle der naturligvis være en tilbagetrækningsordning for. Alt andet ville være forkert, og det ville vi ikke være bekendt. Selvfølgelig skulle der være en ordning for dem, men vi har været modstandere af fra starten, at man lavede en generel ordning. Og i dag er der 144.000 danskere, der er på efterløn.

Ved I, hvad det koster. Ja, det koster i hvert fald mindst 18 milliarder kroner. Det kunne være meget sjovt som et tankeeksperiment at spørge sig selv om, hvad kan man få for de penge? Ja, vi kunne jo ansætte 54.000 hjemmehjælpere som kunne gøre ældresektoren bedre. Vi kunne også bygge 4 nye havvindmølleparker, der kunne give vedvarende elektricitet til 800.000 husstande og være med til at gøre Danmark til et grønt bæredygtigt fossilfrit samfund. Vi kunne også bruge pengene til at ansætte 40.000 lærere i folkeskolen og sikre, at vi fik verdens bedste folkeskole. Og vi kunne også bruge pengene til at sætte selskabsskatten ned med 11 procent. Der var meget andet, vi kunne bruge pengene til. Men det der for os konservative er det værste, det er at efterlønnen har udviklet sig til at være en exitordning for fuldt ud arbejdsduelige

mennesker, som vi betaler for at gå ud af arbejdsmarkedet og lave ingenting.

Det er ikke godt. Og jeg vil sige til jer, at vi konservative er modstandere af ordninger, som trækker fuldt ud arbejdsdygtige mennesker ud af arbejdslivet. Vi ønsker grundlæggende, at dem, der kan arbejde, at de tager et arbejde og bliver ved med det. Der ønsker vi også at lave forandringer og reformer på det her område. Fordi det er ikke rimeligt, at folk der kan arbejde ikke bliver ved med at arbejde. Efterlønnen er jo en del af en politisk aftale, og derfor kræver det et flertal at få den ændret. Men jeg vil sige det meget klart her fra: Det Konservative Folkeparti er klar til at lave denne her ændring. For fuldt ud arbejdsdygtige mennesker skal arbejde. Og jeg vil sige til jer, at det jo er tankevækkende, at vi har så mange mennesker på offentlig forsørgelse, og jeg vil sige det meget klart: Vi ønsker ikke fortsat at have et samfund, som betyder, at det samfund, vi overleverer til vores børn og børnebørn, er dårligere end det, vi selv overtog.

I vores øjne er det faktisk egoistisk, hvis vi indretter et samfund, der ikke er så rigt, som det vi selv overtog. Derfor er der behov for reformer. Der er behov for reformer, så vi sikrer, at vores børn har en ordentlig fremtid at gå i møde. Og når det er børnene vi taler om, så er det jo altså dem, der skal overtage vores samfund engang. Det er på et tidspunkt dem, der skal tage vare på samfundet og derfor er det vigtigt, at det vi giver vores børn af viden og værdier, er noget der gør, at de kan bære samfundet videre. Og her er skolen det første led i fødekæden ud i samfundet.

Skolen integrerer og inspirerer. Skolen tager imod børn, der kommer fra forskellige sociale og kulturelle baggrunde og som har meget meget forskellige indlæringsmæssige kompetencer. Skolen er det første sted mange børn møder nogen, der er helt anderledes end det sted, de er vokset op. Derfor har skolen en kæmpe opgave i at sikre, at vi bliver integreret, og at vi har en forståelse for den mangfoldighed, der er i vores samfund. Samtidig mener jeg også, at folkeskolen er den vigtigste samfundsbærende institution vi har.

Det er folkeskolen, der sørger for, at vi på trods af vores forskelligheder får et fælles værdisæt, som vi står sammen om. Det er folkeskolen, der sørger for at vores børn bliver hele mennesker og får en forståelse for, at man også godt kan være anderledes. Og derfor er der også et kæmpestort problem i, at alt for mange unge går ud af folkeskolen uden at kunne læse og skrive. Og det er i og for sig

også ret ubegribeligt, for skolen har jo faktisk den allerbedste ressource, det bedste råstof at arbejde med. De har nysgerrige børn. Mange af jer kan sikkert huske, hvordan det var første dag man skulle følge ens barn op i børnehaveklassen.

Man var fuld af forventning og den, der var allermest fuld af forventning, det var ens lille dreng eller pige. De var så ivrige efter at komme i gang. Så ivrige efter at lære noget. Man kunne se forventningen og glæden stråle ud af øjnene på dem. Så vilde efter at finde ud af disse små sorte bogstaver - jeg skal lære at forstå, hvordan de bliver sat sammen til et ord. Lære det, så jeg kan læse bøger og se film og blade, så jeg kan få mig en uddannelse og forfølge mine drømme. Og få det job, jeg gerne vil have i fremtiden. Og præcis de samme forventninger som barnet har haft, har vi jo som forældre, nemlig at skolen skal lære børnene noget.

Desværre er det bare sådan, at det ikke sker, hvor ubegribeligt det end er. 17 % er funktionelle analfabeter, når de kommer ud af skolen og det går ikke, for vi har behov for, at vores børn lærer noget i skolen, hvis de skal kunne tage vare på alle os, når de bliver voksne og overtager ansvaret for samfundet. Og derfor vil vi konservative meget gerne tage fat med det samme og vi vil tage fat det sted, hvor vi ved, at det virkelig har en betydning. Vi vil nemlig tage fat på det vi ved, der er i folkeskolen allerede i dag. De dygtige lærere. Alle undersøgelser viser, at de dygtige lærere er dem, der er med til at sikre - først og fremmest, at børnene lærer noget og jo mere lærerne er sammen med eleverne, desto mere lærer børnene.

Men ved vi, hvor mange timer en folkeskolelærer i Danmark - nu går jeg her over mod KU, for I er trods alt dem, der er tættest på folkeskolen - ved I, hvor mange timer en folkeskolelærer i gennemsnit underviser i Danmark? Sølle 3 timer om dagen. 3 timer. Det går ikke. Det er simpelthen ikke i orden. Vi har en af verdens dyreste folkeskoler og så nytter det altså ikke noget, at lærerne kun underviser i gennemsnit 3 timer om dagen.

Vi ligger faktisk i bunden af OECD-landene, når det gælder lærernes tid med børnene og det kan simpelthen ikke fortsætte. Jeg ved godt, at der er mange lærere, der vil sige - også mange af jer folkeskolelærere, som jeg ved sidder her i salen i dag - at, jamen det er jo også fordi, I sætter os til at lave alt muligt andet mærkeligt administrative ting. Det vil vi gerne være med til at kigge på. Om der er noget, vi kan lette jer for, fordi lærernes primære opgave er at være sammen med børnene. Ikke at lave alt muligt andet. Og det er jo tankevækkende, at hvis

bare danske folkeskolelærere underviste lige så meget som gennemsnittet i OECD-landene - ikke engang toppen, men bare gennemsnittet af OECD-landene, ja så fik vi faktisk 23 % mere undervisning for de samme penge.

Eller sagt på en anden måde: Vi kunne ansætte 10.205 flere folkeskolelærere for de samme penge. Derfor bliver vi nødt til at tage fat på, at få lærerne til at have mere tid i klasselokalet, hvis vores børn skal klare noget. Og der er ingen tvivl om, at det kommer til at kræve en kæmpemæssig indsats at få løftet vores folkeskole. Det kommer til at kræve noget af lærerne. Det kommer til at kræve noget af lærernes fagforening. Det kommer til at kræve noget af kommunerne og det kommer også til at kræve noget af os politikere at få løftet denne opgave. Det Konservative Folkeparti er klar til at løfte den opgave, for vi har behov for at sikre, at vores folkeskole bliver en af de bedste i hele verden. Og et af de steder, vi kan tage fat - ud over, at lærerne skal undervise mere, det er naturligvis også at sørge for, at de lærere vi har, det er de bedste og de mest top motiverede i hele verden.

Derfor vil vi også genskabe respekten for lærergerningen. Vi ønsker, at det at blive folkeskolelærer skal være noget af det mest cool og hippe, man overhovedet kan blive. Det er muligt, at det ikke helt kan konkurrere med det at blive fodboldstjerne eller filmstjerne, men vi ønsker rigtig, rigtig, rigtig mange unge siger ja til; jeg vil så gerne være folkeskolelærer. Og derfor ønsker vi faktisk også at undervisning eller uddannelse som folkeskolelærer, at den uddannelse bliver en uddannelse som bliver lagt over til universiteterne, så vi sikrer at der er høj kvalitet af de lærere der bliver uddannet. Ligesom vi naturligvis også ønsker, at de skoleledere der skal være med til at sørge for at folkeskolen fungerer, og at lærerne rent faktisk, at de også har den bedst mulige uddannelse, så de kan lede skolen og gøre den til verdens bedste.

Og samtidig med at vi skal sørge for at vores børn bliver fagligt dygtige, så er det også vigtigt for os som konservative folk at få sagt, at folkeskolen jo ikke kun skal uddanne vores børn, de skal også være med til at danne vores børn. Være med til at gøre vores børn til ægte demokrater, være med til at lære vores børn, at de skal tage et ansvar ikke kun for sig selv, men at de også kan tage et ansvar for andre. Vi lægger stor vægt på, at børns sociale kompetencer og børns trivsel, også indgår som vigtige dele af det at have en folkeskole. Og vi kan ikke acceptere, at børn, der går i folkeskolen, efter endt uddannelse, vender ikke kun folkeskolen ryggen men også det danske samfund ryggen, og ikke accepterer at forsvare de

værdier som det danske samfund bygger på.

Vi skal sikre, at de værdier der har bygget Danmark op som samfund, de frihedsværdier vi sætter højt, de frihedsværdier som er i vores unge mennesker når de kommer ud af folkeskolen, og samtidig skal vi sørge for at de børn der får en uddannelse, hvad enten det er en ungdomsuddannelse eller en uddannelse der går længere, at de børn kommer ud og får et arbejde. Det er en falliterklæring, hvis unge mennesker efter endt ungdomsuddannelse går direkte over på offentlig forsørgelse. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker at have en sikkerhed for, at unge mennesker får et job, for det er jo vores sikkerhed for, at de kan leve et værdigt liv og være selvforsørgende.

Derfor er vi optaget af at sikre en rigtig god folkeskole, en folkeskole der ikke kun uddanner men også danner vores børn og børnebørn. Og vi skal kæmpe for at der kommer en god skole, og vi skal kæmpe for at vores børn får den mulighed så de kan klare de opgaver de har i fremtiden.

Men ind imellem, så er vi også vidne til at, at det er vores børn der kæmper for os. Ind i mellem er vi vidne til at vores børn er blevet voksne, de er nu stadigvæk nogens børn, men de er blevet voksne og de kæmper nu for Danmark som soldater, rundt omkring i verden. Kæmp for alt hvad du har kært - dø om så det gælder - sang vi d. 5. sep. i Holmens kirke, da havde vi flagdag, hvor vi mindedes de faldne soldater. en meget smuk søndag i starten af september, med høj solskin og klart vejr. Vi burde nok i Holmens kirke have sunget; kæmp for alt hvad vi har kært.

For det er jo præcis det soldaterne gør. De kæmper for at de værdier vi værdsætter så meget herhjemme, også værdier som vi bliver værdier der er andre steder i verden. Vores danske piger og drenge der rejser ud som soldater, de kæmper jo for at skabe lige muligheder for kvinder og for mænd, de kæmper for vores frihedsrettigheder. Og ikke nok med at de som sagt kæmper i krigshandlingerne, de kæmper jo netop også for at sørge for at der bliver opbygget et ordentligt samfund de steder, så de selv kan påtage sig ansvaret for deres land på længere sigt.

Men da jeg sad i Holmens kirke, da sad jeg og kiggede på de efterladte, og så på de hjemvendte soldater, nogle af dem sad i rullestol, og da tænkte jeg faktisk; disse soldater der er faldne og vi læste navnene op på dem, og de soldater der nu

sidder her, nogle af dem invaliderede, de er netop nogens børn. Jeg tror ikke der er nogen der kan forestille sig noget værre end at miste sit barn. Der er ikke noget der er mere gruopvækkende end at skulle tænke på, at det er ens eget barn man skal lægge i graven, eller at det er ens barn der er invalideret for altid. Og derfor skylder vi familien og de hjemvendte, og ikke mindst de faldne respekt.

Den respekt skal vi vise dem ved at bakke op om det arbejde, de gør. Den respekt skal vi vise dem ved at tage godt imod dem når de kommer hjem. Vi skal huske på at hver dag er der nogle kvinder og mænd der sætter deres liv og lemmer på spil for vores værdiers skyld. Og derfor har vi forpligtigelse til at være gode ved dem, både medens de er ude i tjeneste og sørge for at de har de arbejdsvilkår som de fortjener, men vi skal være gode ved dem når de kommer hjem igen.

Vi skal sørge for at få helet deres fysiske sår, men vi skal så sandelig også sørge for at få helet deres psykiske sår. Og nogle af dem tager lang tid om at heles. Vi skal vise, at vi er klar til at bruge de kræfter der skal til for at de også bliver hele mennesker igen, efter måske at have været steder som har lavet dybe sår inde i dem. Vi skal vise dem respekt og opbakning, vi skal hjælpe dem og vi må ikke give slip på dem, før vi ved at de er klar til at stå på egne ben, klar til at klare sig selv, klar til at komme ud i samfundet igen. Vi har et ansvar og vi har en pligt til at hjælpe dem, og soldaterne og de værdier de står for, kan regne med at det konservative folkeparti, står altid på deres side. Derfor vil vi også sikre, at de får et godt og værdifuldt liv.

Kære Landsråd, siden mit allerførste landsråd, det var tilbage i 1985, da har jeg oplevet, hvilken vitamin indsprøjtning, det er at komme til sådan et landsråd. Ja nogen kalder det kærligt for en stor konservativ fætter/kusine fest. Men der er ingen tvivl om, at vi nyder at være sammen. Nyder at tilbringe tid i hinandens selskab, diskutere konservativ politik, udveksle synspunkter og holdninger og fortælle anekdoter med hinanden. Og jeg vil sige til jer, at noget af det der er dejligt, det er jo at vi sammen deler en masse visioner og drømme, vi ved, at det der skal til det er ansvarlighed, økonomisk og politisk, og vi har modet til at gøre det.

I 1982 da Schlüter blev statsminister, da udviste han god lederskab, han havde nogle valgmuligheder, men han valgte at sige, at de populistiske løsninger, de kan godt blive nede i skuffen, for der er behov for at vi træffer de rigtige beslutninger nu, og han viste mod og ansvarlighed. Det var godt for Danmark,

også selvom de beslutninger var upopulære og vanskelige at gennemføre. Vi har nu i 9 år sammen med partiet Venstre ledet landet. Og meget er blevet bedre. Vi har fået sat skatten ned 3 gange, vi har også fået sat selskabsskatten ned, vi har fået styrket fagligheden i folkeskolen, vi har fået gjort vores sundhedsvæsen meget, meget bedre. Vi har også sørget for at vores retsvæsen fungerer langt bedre.

Men, kære landsråd, vi står ved en lignende skillevej i 2010, som Poul Schlüter gjorde, da han overtog regeringsmagten. Vi står ved en skillevej hvor man jo kunne vælge den socialdemokratiske løsning, vi kunne jo vælge at bilde befolkningen ind, at hvis bare i arbejder 12 min. mere om dagen, ja så er alle problemer løst, så har vi råd til det hele og mere til, og hvis man er rigtig fræk, så kan sige at det er alle de andre der skal arbejde 12 min. mere. Men det er jo så populistisk at forsøge at bilde danskerne ind at vi kan klare os i forhold til den konkurrence der er udefra, ved at arbejde 12 min. mere om dagen.

Man kan også vælge en anden løsning, og det er at sige, at vi sætter skatten ned til 40 procent, og så fjerner vi en masse andre skatter, og så må folk klare sig selv. Sådan et samfund ønsker vi. Jeg vil sige sådan et samfund kan måske for nogen lyde som et drømmesamfund, men for mig er det ikke et drømmesamfund, for jeg ønsker faktisk at vi skal have råd til at have et fællesskab. Som konservativ ønsker jeg at vi skal have et fællesskab der kan tage sig af samfundets svageste. Og det skal vi have råd til.

Derfor kære landsråd, så skal vi hverken vælge den socialdemokratiske vej eller den ultraliberalistiske vej. Vi skal vælge den konservative vej. Vi skal vælge den konservative vej fordi, det er det, der bringer Danmark igennem de udfordringer vi står overfor. Lederskab det handler om at turde prioritere. Lederskab det handler om at turde træffe de nødvendige beslutninger. Lederskab det handler om at turde sige til danskerne, vi har nogle kæmpe udfordringer foran os selv.

Lederskab handler om at fortælle, hvad er det så for løsninger der skal til for at vi får imødegået disse udfordringer. Lederskab det handler også om, at stå ved de beslutninger man træffer. Lederskab handler om at sige nej til at lade sig dirigere rundt i manegen af meningsmålinger, interessegrupper eller frygten for at lide et nederlag. Lederskab handler om at stå ved det, man tror på og blive ved med at kæmpe for det. Og derfor kære landsråd, derfor handler det om, at vi Konservative nu går ud og kæmper for, at der bliver truffet de ansvarlige

beslutninger der gør, at Danmark har en fremtid foran sig, der er lige så smuk og god som den vi selv har levet i, i mange, mange år. For vi elsker Danmark, og vi føler en stærk forpligtigelse til at sikre, at Danmark klarer sig fremover. Jeg ved, at I alle sammen, sammen med mig, vil kæmpe for at de konservative synspunkter, at det er dem, der vinder og dem, der er med til at sikre Danmark den gode fremtid. For fremtidens udfordringer har nemlig kun et svar. Og det svar er; konservativt. Tak.

Kilde

www.altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

Relateret

Lene Espersens tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd
12. september 2009

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lene-espersens-tale-til-det-konservative-folkepartis-landsraad-2010>